

Sygn. akt V Pz 51/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Wilga

Sędziowie SSO Krzysztof Głowczyński, SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015 roku *w Legnicy*

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko J. W.

o ryczałty za noclegi

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 31 sierpnia 2015 r.

sygn. akt IV P 155/15

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSO Krzysztof Głowczyński SSO Jacek Wilga SSO Andrzej Marek

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r., Sąd Rejonowy w Legnicy zawiesił na podstawie art. 177 § 1 punkt 1 k.p.c. postępowanie w sprawie z powództwa K. B. przeciwko J. W.. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że w przedmiotowej sprawie podstawą prawną żądania powoda są przepisy objęte skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego wnioskiem Związku Pracodawców „Transport i Logistyka Polska” z dnia 10 lutego 2015 r. o kontrolę konstytucyjności prawa. Dla rozstrzygnięcia żądania powoda kluczowe znaczenie będzie miał wynik kontroli zgodności z Konstytucją przepisów wskazanych we wniosku z dnia 10 lutego 2015 r. W ocenie Sądu, z tego właśnie powodu do czasu zakończenia postępowania w sprawie rozpoznania wniosku o kontrolę konstytucyjności prawa, w sprawie zachodziła podstawa do zawieszenia postępowania wskazana w przepisie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Powołał się przy tym na wyrok Sądu Najwyższego z 28 września 1994 roku (IPRN 61/94).

Powyższe postanowienie zostało w całości zaskarżone przez powoda, który domagał się jego uchylenia. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisu art. 177 § 1 punkt 1 k.p.c. poprzez zawieszenie postępowania sytuacji, gdy nie było do tego podstaw faktycznych ani prawnych. Skarżący wskazał, że przepisy k.p.c. nie przewidują możliwości zawieszenia postępowania cywilnego z uwagi na postępowanie toczące się przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Podnosił, iż sprawa ze skargi konstytucyjnej nie jest sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację zawartą w uzasadnieniu zażalenia. Istotą zażalenia pozostawało ustalenie, czy w przypadku skierowania do Trybunału Konstytucyjnego wniosku o kontrolę konstytucyjności prawa przepisów będących podstawą prawną roszczenia powoda zachodzi przesłanka do zawieszenia postępowania cywilnego określona w art. 177 § 1 punkt 1 k.p.c. Wskazany przepis wyraźnie stanowi, że zawieszenie postępowania może nastąpić jedynie wtedy, gdy istnieje zależność rozstrzygnięcia od innego toczącego się postępowania cywilnego, a za takie postępowanie nie można uznać postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym co do kontroli konstytucyjności aktu normatywnego.

Zawieszenie postępowania przewidziane w art. 177 § 1 punkt 1 k.p.c. ma charakter fakultatywny i pozostawione jest wprawdzie uznaniu Sądu, jednak pod warunkiem wystąpienia stosunku prejudycjalności. Oznacza to, że orzeczenie, które ma zapaść w innej sprawie powinno stanowić przedsąd dla rozpoznawanej sprawy, a jego treść, pośrednio poprzez powagę rzeczy osądzonej, kształtować treść rozstrzygnięcia. Oznacza to, że nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych. W doktrynie przyjmuje się obecnie, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego wydany w innej sprawie nie ma charakteru rozstrzygnięcia prejudycjalnego, do którego wyraźnie odwołuje się przepis art. 177 § 1 punkt 1 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że instytucja zawieszenia postępowania ma charakter wyjątkowy, a tym samym wykładnia przepisów nie może prowadzić do tworzenia nowych podstaw zawieszenia postępowania. Z tej przyczyny Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 28 września 1994 r. (sygn. akt I PRN 61/94, OSNAP 1995, nr 1, poz. 6), odwołującego się do rozszerzającej wykładni przepisu art. 177 § 1 punkt 1 k.p.c.

Rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy jest możliwe bez oczekiwania na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Aktualnie przepisy, co do których skierowano wnioski o kontrolę konstytucyjności prawa są przepisami obowiązującymi. Do czasu zakwestionowania ich konstytucyjności korzystają one z domniemania zgodności z Konstytucją. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją danego aktu normatywnego daje jedynie podstawę do skierowania wniosku o wznowienie postępowania, nie zaś zawieszenia postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Krzysztof Głowczyński SSO Jacek Wilga SSO Andrzej Marek